

## Korpa Tamás

### Tranzakciók VIII.

olyan böllér volt, aki liliomokat ölt.

\*\*

citromerezetű udvari lampion, benne  
rabszolga szentjánosbogár.  
még két átvilágított éj, és  
felszabadítom.

\*\*

a falvédőre Heidegger-idézeteket hímzel  
önlebomboló cérnával.

\*\*

narancsfa egy pergő vakolatú emésztőgödör szélén.  
élethosszigan a szennyvízből táplálkozik.  
gyümölcsseiből facsarj nehéz, selymes dzsúzt nekem.

\*\*

ismered azt az étvágyat, mikor egy pohár mákot  
megiszol,  
s homlokodon pattognak a verejtékcseppek?

\*\*

hiszen te sokszor megnyaltál. a kádban úszó  
teamécsesek beleharapnak a sötétségbe.

\*\*

hadarása felgyorsítja a teret.  
dadogása lelassítja az időt.  
forma formál formát formál forma.

\*\*

gyerekek nyálával töltve a szenteltvíztartó.  
pórusaikat nyitogatja az izgalom.

\*\*

pókháló-kötésmintákat állítanak ki.  
következetes struktúrákat keresnek  
elszigetelt események helyett.

\*\*

azok a cseppköves karsztvaginák, amelyekhez évekig visszajártam.  
vannak, akik – tehát nem mindenki –  
visszajárnak.

\*\*

érintés, de már  
az érintés helyén,  
ahol van, elképzeli,  
s amit hagy, azt is,  
így és így.  
a száj nem csak a mozdulat eleje.

\*\*

tartalmas kútvíz. inkább egy kaktusz testéből  
csillapítanám szomjamat.

\*\*

spontán nagy felejtések.

\*\*

a napfény koreográfiája a növényi balettben, ahogy a  
páraelszívó csövén kitáncol, s én  
az iszonyat terét hozom létre, amikor mégis letöröm a friss  
leveles szárat.

\*\*

vannak nyomok, amelyek fontosabbak annál, mint aki  
hagyja őket.  
félelemből a félelmet akarta elmesélni a félelmének.

\*\*

sűrű, tűhegyes borostám: dúc, amivel nyomokat hagyok rajtad.

\*\*

felfedi azt, pedig látjuk, hogy letakarja.  
látjuk, hogy mi az, amit felfed,  
de letakarja.

\*\*

nyelvében elvágták a beszélőidegeket.  
tetemes részén kikapcsolták az ízlelést is.

\*\*

lélekvándorlás, mint mozgáskultúra.

\*\*

forró mellbimbóid, akár kék gázrózsák hevítette  
apró serpenyők.  
és most olajat csurgatok a tűzre.

\*\*

arra kérlek, szisztematikusan törd el a  
csontjaimat, hogy egy merőben új  
alakzatként forrhaszanak össze,  
s lábadozás után is használható legyenek még,  
mint egyszerű homlokzatkész, vagy szerény,  
atipikus rózsablak.

\*\*

előbb kimondani,  
mint érezni.  
előbb menni át egy tekinteten,  
mint visszapattanni.

\*\*

új látásmódot, nagy témákat remélt a szemtengelyferdítő  
műtétől.  
szemei azonban nem értettek egyet vele.

\*\*

mit tegyen, ha testén keresztülzuhannak a szavak,  
s csak pórusaiban gyűjtögetheti a port tovább?

\*\*

a zongorista csupa izom ujjai kocognak a billentyűkön.  
a zene kiszervezi és szétszórja  
a szobában  
az ént.  
nagy kék virág kussol a cserépben.

\*\*

bordáid ívét őrzi a szemeteszsákba gyúrt póló.

\*\*

ennek az embernek csupa kitüremkedés a mellkasa,  
mintha egy magáról megfélelkezett vakond  
randalírozna benne.

\*\*

kérdeztük egymást, de nem kérdeztük meg egymástól.

\*\*

szereted a csokoládét? – fordult a széljárás egy ismeretlen  
gyermek felé.

\*\*

beleélni, összefüggésteleníteni, ledolgozni,  
rábólintani,  
üdvözölni a távoli okozatok karavánját.